

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № F709136 от 12.07.2023г., издадено от И.Ц.Ч. – *** – гр. София, с което на жалбоподателя „***“ ООД с ЕИК ***, за извършено нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/, на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.179, ал.1 от ЗДДС е наложена „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева.

Срещу това Наказателно постановление е подадена жалба, в която се твърди, че Дружеството – нарушител не е осъществявало дейност, а изготвяните по ДДС дневници и месечни справки-декларации били с нулеви стойности. Посочва се, че фискът не е ошетен, както и че нарушението не е извършено умишлено. Иска се съдът да отмени процесното НП.

Пред СРС, НО, 10 състав жалбоподателят „***“ ООД се представлява от управителя В. П.. В съдебно заседание на 21.11.2023г. той заявява, че поддържа жалбата. По време на съдебните прения управителят на Дружеството – нарушител признава, че е изпуснат срокът за подаване на справка – декларация, но посочва, че това се дължало на няколко обстоятелства. Първо – партньорът на П. бил в чужбина. Второ - регистрирането на фирмата в Агенцията по вписванията било реализирано самостоятелно, тъй като собственикът живеел в Германия и искал да види как се създава юридическо лице в България. Трето – бил изпуснат срокът да се уведоми счетоводството, за да подаде на време въпросната декларация.

Въззиваемата страна – Директор на офис „Изток“ в ТД на НАП София – се представлява пред СРС, НО, 10 състав от ст. юрк. Й., която в съдебно заседание на 21.11.2023г. заявява, че оспорва жалбата. По време на съдебните прения пред СРС процесуалният представител на въззиваемата страна пледира за потвърждаване на Наказателното постановление като правилно и законосъобразно с така определения размер на имуществената санкция. Посочва се, че нарушението е на просто извършване и не се изисква настъпването на вредни последици от извършването му. Допуснатото закъснение за подаване на декларацията се приема за съществено, тъй като декларацията се подава ежемесечно. По повод на релевираното с жалбата възражение за невиновно извършване на нарушението, ст. юрк. Й. заявява, че се касае за юридическо лице, което носи безвиновна отговорност. Твърди се да не са налице основания за прилагане на чл.28 от ЗАНН, тъй като справка-декларация била подадена след получена покана от страна на органите на НАП, а в същото време самото нарушение не се различавало от типичните такива от своя вид, а и санкцията била определена в минималния размер. Иска се съдът да присъди юрисконсултско възнаграждение.

Като реплика управителят на „***“ ООД посочва, че Дружеството не е генерирало приход и не е ошетило фиска.

Процесуалният представител на въззиваемата страна по време на съдебното заседание пред СРС на 21.11.2023г. заявява, че няма да се възползва от правото си на последна реплика.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и релевираните от страните доводи, прие за установено следното от фактическа страна :

Справка – декларация по ЗДДС за месец март 2023г. на „***“ ООД не била подадена в законоустановения срок - до 14.04.2023г. След като това било установено от справка в информационната система на НАП, до „***“ ООД били изпратени две покани за подаване на справка – декларация и отчетните регистри по ЗДДС за месец март 2023г., както и за съставяне на Акт за неспазване на чл.125 от ЗДДС. Едната покана била с изх. № 1470-00-481#152 от 20.04.2023г., а другата – с изх. № 1470-00-602#149 от 19.05.2023г. Поканите били изпратени по електронна поща. Едва на 02.06.2023г. от името на „***“ ООД била входирана в НАП справка – декларация по ЗДДС за данъчен период : месец март

2023г. Поради това на 02.06.2023г. в присъствието на управителя на „****“ ООД - В. Л. П., както и пред Камелия Г.а и Златина Хрусанова (свидетели на съставянето и връчването на АУАН), свидетелят С. Г. К. съставил Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F709136/02.06.2023г. срещу „****“ ООД за нарушение на чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. Препис от този Акт е връчен срещу подпис на управителя на Дружество – нарушител на 02.06.2023г.

На 02.06.2023г. от „****“ ООД бил съставен и още един АУАН – с № F709138, във връзка с който на „****“ ООД било издадено Предупреждение № 712645-F709138/12.07.2023г. за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС.

Въз основа на АУАН № F709136/02.06.2023г. срещу „****“ ООД е издадено обжалваното Наказателно постановление № F709136/12.07.2023г., с което Директорът на офис „Изток” при ТД на НАП – гр. София е наложил на Дружеството – жалбоподател на основание чл.53, вр. чл.83 от ЗАНН и чл.179, ал.1 от ЗДДС административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 (петстотин) лева за извършено нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС.

След два неуспешни опита за връчване на това Наказателно постановление (с покани с изх. № 1453-00-1835 от 19.07.2023г. и с изх. № 1453-00-1940 от 04.08.2023г., изпратени по пощата и върнати като непотърсени пратки), на 18.08.2023г. управителят на „****“ ООД получил срещу подпис Наказателно постановление № F709136 от 12.07.2023г. и същото било обжалвано с жалба, депозирана чрез Директора на офис „Изток” при ТД на НАП – гр. София до СРС на дата 01.09.2023г.

Тази фактическа обстановка съдът извежда след анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства - показанията на свидетеля С. К.; АУАН № F709136 от 02.06.2023г.; справка – декларация за ДДС с вх. № 22143064892/02.06.2023г.; уведомление за приемане на данни от справката-декларация за ДДС от 02.06.2023г.; извлечения от информационната система на НАП (на лист 18, лист 45 и лист 46 от делото); покани за подаване на справка – декларация и за съставяне на АУАН с изх. № 1470-00-481 #152 от 20.04.2023г. и с изх. № 1470-00-602 #149 от 19.05.2023г., ведно с извлечение за електронно връчване; покани за връчване на НП с изх. № 1453-00-1835 от 19.07.2023г. и с изх. № 1453-00-1940 от 04.08.2023г., ведно с известия за доставянето им и отбелязване на непотърсени пратки; Заповед № 169.1 от 05.03.2012г. на Изпълнителния Директор на НАП; Заповед № 822.1 от 09.12.2010г. на Изпълнителния Директор на НАП и Заповед № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП.

Показанията на свидетеля К. са вътрешно непротиворечиви, обосновани и достоверни. Подкрепят се от всички приложени по делото писмени доказателства. Поради това съдът прие, че следва да кредитира това гласно доказателство.

Приложените по делото и приобщени на основание чл.283 от НПК писмени доказателства (цитирани по-горе) са обективни, непредубедени, еднопосочни и информативни. Поради това и доколкото намират опора, както помежду си, така и в свидетелските показания, а част от тях имат и достоверна дата, съдът ги кредитира.

Приложените на лист 18, лист 45 и лист 46 от делото извлечения от информационната система на НАП се характеризират като достоверни и обективни писмени доказателства. Поради това съдът им се доверява и установява, че справка – декларация по ДДС за месец март 2023г. е била подадена на 02.06.2023г., както и че освен процесните АУАН и НП - на 02.06.2023г. на „****“ ООД е бил съставен и още един АУАН с № F709138, във връзка с който е издадено Предупреждение № 712645-F709138/12.07.2023г. за нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС.

Справката-декларация за ДДС с вх. № 22143064892/02.06.2023г. и уведомлението за приемане на данни от справката-декларация за ДДС от 02.06.2023г. имат достоверна дата.

Освен това намират опора и в кредитираното по-горе извлечение от информационната система на НАП, приложено на лист 18 от делото. Поради това СРС се доверява на тези писмени доказателства и съответно приема, че едва на 02.06.2023г. от името на „***“ ООД е била подадена в НАП справка – декларация по ЗДДС за данъчен период месец март 2023г.

Констатациите от АУАН № F709136 от 02.06.2023г. намират опора в кредитираните по-горе гласни и писмени доказателства. Поради това съдът се доверява и на Акта.

Приложените на лист 19-27 от делото покани, извлечение за електронно връчване, известия за доставяне и отбелязване на непотърсени пратки имат достоверни дати, а освен това се характеризират като обективни и непредубедени писмени доказателства. Поради това съдът дава вяра на поканите за подаване на справка – декларация и за съставяне на АУАН с изх. № 1470-00-481 #152 от 20.04.2023г. и с изх. № 1470-00-602 #149 от 19.05.2023г., извлечението за електронното им връчване, поканите за връчване на НП с изх. № 1453-00-1835 от 19.07.2023г. и с изх. № 1453-00-1940 от 04.08.2023г., известията за доставянето им и отбелязването за непотърсени пратки. От съвкупната им преценка се установява на коя дата, по какъв ред и с какво съдържание са били изпращани покани до „***“ ООД.

Наличните по делото Заповеди на Изпълнителния Директор на НАП изхождат от държавен орган и разполагат с доказателствена сила за посочените в тях обстоятелства. Поради това съдът ги кредитира. От Заповед № 822.1/09.12.2010г. на Изпълнителния Директор на НАП, т.2.1 от Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП и нормите на чл.7, ал.1, т.4 от Закона за Националната агенция за приходите и чл.193, ал.2 от ЗДДС следва, че С. Г. К. /като инспектор по приходите в ТД на НАП София, офис „Изток“/ е имал право да съставя АУАН, включително и процесния Акт. Въз основа на приложената по делото Заповед № 169.1/05.03.2012г. на Изпълнителния Директор на НАП, т.1.2., б. „в“ от Заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. на Изпълнителния Директор на НАП и чл.193, ал.2 от ЗДДС се установя, че И.Ц.Ч. като Директор на офис „Изток“ при ТД на НАП – София е имала правото да издава Наказателни постановления, вкл. и процесното НП от 12.07.2023г. Гореизложеното означава, че АУАН № F709136 от 02.06.2023г. и издаденото въз основа на него Наказателно постановление изхождат от компетентни лица.

*При така установената фактология и направения по-горе доказателствен анализ, съдът достига до следните **правни изводи** :*

Жалбоподателят е лице, срещу което е издадено обжалваното Наказателно постановление. Жалбата е подадена в законоустановения срок, от оправомощено за това лице и срещу акт, подлежащ на обжалване по съдебен ред, поради което съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Актът за установяване на административно нарушение № F709136 от 02.06.2023г. и Наказателно постановление № F709136 от 12.07.2023г. са издадени от оправомощени за това лица (съгласно изложените по-горе мотиви) и при спазване на сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН. Доколкото в случая става въпрос за неподадена справка – декларация за месец март 2023г., чието подаване е следвало да стане до 14.04.2023г. включително, а Актът е съставен на 02.06.2023г., СРС приема, че сроковете по чл.34, ал.1 от ЗАНН са спазени. Между датите на съставяне на Акта и на Наказателното постановление е минало по-малко от 6 месеца, поради което съдът приема, че е спазен и срокът по чл.34, ал.3 от ЗАНН. За пълнота на изложението следва да се посочи, че според чл.52, ал.1 от ЗАНН наказващият орган е длъжен да се произнесе по административно - наказателната преписка в месечен срок от получаването ѝ. Неспазването на този срок, обаче, не води до прекратяване на административното производство, нито до незаконосъобразност на Наказателното постановление, тъй като срокът по чл.52, ал.1 ЗАНН не е преклузивен, а е инструктивен и осигурява само бързото произнасяне на административните органи по преписките.

В хода на дължимата от съда служебна проверка СРС установи, че е налице

съответствие между словесното и цифровото описание на нарушението в Акта, в Наказателното постановление и помежду им. Административно – наказателното обвинение е ясно и разбираемо формулирано, поради което съдът приема, че не са нарушени правата на наказаното лице да разбере за какво административно нарушение го наказва административно – наказващият орган. Датата на извършване на нарушението, макар да не е изрично посочена, може да бъде установена, тъй като и в Акта, в НП изрично е посочено, че справка – декларация се подава до 14-то число включително на месеца, следващ данъчния период, като за месец март 2023г. декларацията е следвало да се подаде до 14.04.2023г., а е била подадена на 02.06.2023г. – със закъснение от 1 месец и 18 дни. Поради това датата на нарушението се приема от съда за определяема и ясна. Налице са и останалите реквизити по чл.42, респ. чл.57, ал.1 от ЗАНН. След цялостна проверка настоящият съдебен състав не установи в хода на административно – наказателното производство да са били допуснати неясноти на административното обвинение, както и съществени процесуални нарушения, които да ограничават правото на защита на наказаното лице. Спазени са и изискванията на ЗАНН за връчване на АУАН и НП. Поради това не са налице и законовите основания за отмяна на Наказателното постановление на формално основание и спорът следва да бъде решен по същество.

Съгласно чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС регистрираното по ЗДДС лице следва да подава за всеки данъчен период справка – декларация (съставена въз основа на отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС) в срок до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася. За данъчен период 01.03.2023г. – 31.03.2023г. справка – декларация по ЗДДС следва да се подаде до 14.04.2023г. По делото е безспорно доказано, че „****“ ООД е подало справка - декларация по ЗДДС за месец март 2023г. едва на 02.06.2023г., т.е. след като е изтекъл срокът по чл.125, ал.5 от ЗДДС. Поради това СРС приема, че от обективна страна е доказано извършването на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. В подкрепа на този извод са не само показанията на свидетеля К., но и АУАН № F709136 от 02.06.2023г., справка – декларация за ДДС с вх. № 22143064892/02.06.2023г., уведомлението за приемане на данни от справка-декларация за ДДС от 02.06.2023г. и извлечението от информационната система на НАП на лист 18 от делото.

В случая е без значение поради какви причини справка – декларация за месец март 2023г. не е била подадена в законоустановения срок. Релевираните от управителя на Дружеството-жалбоподател съображения по време на съдебните прения пред СРС са ирелевантни. Вътрешната организация на дейността на Дружеството-жалбоподател или липсата на такава организация е без значение за съставомерността на деянието. Доколкото съдържанието на справка-декларация няма отношение към съставомерността на деянието по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС, ирелевантно е дали изготвяните по ДДС дневници и месечни справки-декларации на „****“ ООД са били с нулеви стойности, още повече, че според чл.125, ал.4 от ЗДДС справка-декларация по чл.125, ал.1 от ЗДДС следва да се подава и когато не следва да се внася или възстановява данък, както и когато регистрираното лице не е извършило или получило доставки или придобивания, или не е осъществило внос за този данъчен период.

Водим от гореизложеното съдът приема, че като не е подадена до 14.04.2023г. включително въпросната справка-декларация за данъчния период март 2023г. е осъществен от обективна страна съставът на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС, а релевираните в жалбата доводи не са основателни.

Съгласно нормата на чл.125 от ЗДДС задължено лице е съответното регистрирано по ДДС лице – в случая „****“ ООД. На основание чл.83, ал.1 от ЗАНН следва, че по силата на ЗДДС това Дружество може да носи административна отговорност. Същата е обективна и безвиновна, поради което съдът приема, че е доказана и субективната страна на

нарушението.

Водим от гореизложеното съдът приема, че е безспорно доказано извършването на нарушението по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС, поради което и правилно е ангажирана административната отговорност на „****“ ООД на основание чл.179, ал.1 от ЗДДС. Предвидената в закона имуществена санкция за юридическите лица при извършване на гореситираното нарушение е от 500 лв. до 10 000 лева. В случая смекчаващо отговорността обстоятелство е липсата на покупки и продажби, респ. нулевата стойност на изготвяните по ДДС дневници и месечна справка-декларация на „****“ ООД за март 2023г. Отегчаващи отговорността обстоятелства няма. Срокът на закъснението (1 месец и 18 дни) не е нито отегчаващо, нито смекчаващо отговорността обстоятелство. Поради това СРС приема, че правилно на „****“ ООД е определена „имуществена санкция“ в минималния размер, предвидена в чл.179, ал.1 от ЗДДС, а именно 500 лева.

За пълнота на изложението този съдебен състав намира за редно да посочи, че не счита конкретния случай за маловажен, тъй като не са налице нито изключителни, нито многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства. Освен това нарушението по чл.125 от ЗДДС е формално и е довършено с неподаването на справката - декларация в посочения в закона срок, без значение на причините, поради които се е стигнало до това нарушение. От значение за неприлагане на чл.28 от ЗАНН в случая са и още две обстоятелства. Едното е, че по делото са налице данни „****“ ООД да е реализирало и още едно нарушение на чл.125, ал.5 от ЗДДС, за което са били съставени АУАН № F709138/02.06.2023г. и Предупреждение № 712645-F709138/12.07.2023г. (видно от извлеченията от информационната система на НАП, приложени на лист 45 и лист 46 от делото), което означава, че процесното деяние не е инцидентна проява за Дружеството – жалбоподател. Освен това конкретната справка – декларация по ЗДДС за месец март 2023г. е била подадена едва след като преди това два пъти от НАП са изпращани покани до „****“ ООД да се подаде справка – декларация за март 2023г. (видно от лист 19-21 от делото). Всичко това показва, че деянието и неговият автор не са с пренебрежимо ниска степен на обществена опасност. Въпреки, че няма вреди за фиска, съдът приема установеното в случая нарушение за типична проявна форма на нарушение по чл.125, ал.5, вр. ал.1 от ЗДДС. Поради това този съдебен състав счита, че нормата на чл.28 от ЗАНН е неприложима.

Водим от всичко, изложено до тук, СРС, НО, 10 състав прие, че оспореното НП е правилно, законосъобразно и при справедлив размер на наложеното административно наказание. Поради това Наказателното постановление следва да се потвърди изцяло.

По време на съдебните прения пред СРС на 21.11.2023г. процесуалният представител на въззиваемата страна е поискал присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Съгласно чл.63д, ал.1 от ЗАНН в настоящото производство страните имат право да им се присъждат разноски по реда на АПК. Когато страната е била защитавана от юрисконсулт, както в случая, на основание чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на НАП следва да се присъди възнаграждение в размер, определен от съда. Според чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ следва да е съобразено с вида и количеството на извършената дейност и да се определи според Наредбата за заплащането на правната помощ. В чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ пише, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН (каквото е настоящото) може да бъде от 80 до 150 лева. В случая по настоящото дело е имало едно открито съдебно заседание пред СРС, НО, 10 състав с участието на ст. юрк. Й.. Същевременно не е налице фактическа и/или правна сложност на казуса. Поради това жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер над минималния, но под средния, предвиден в Наредбата за заплащането на правната помощ, т.е. сумата от 100 (сто) лева.

Така мотивиран, съдът